kümme klauberi-sola sisse et ta sinna ärrasullap. Sest rohhust walla pool ossa hobbesele kurku, ent kae pärra, et middake kõrwale ei lä, enge kiik õk-a kõrrist alla lät. Tünni pärrast ánna tõine pool ossa selsammal wisil sisse. Sisseandmise man ei pea hobbese kala pitsitama, enge täl essi lasknia aigo möda állanelata, sest muido johhup, et rohhi hingekurko lähhäp, kost weel suremb hädda tulley kui kõtto tõbbi. Kui kõtto tõbben hobbesel liig kange wallo om, sis wõip ka kalast topi ehk kats werd laske, kui täüskassunu tubli hobben om. Sest saap mõnnikõrd ka rutto abbi. Ent mes meie tallorahwas teep, kui hobbesel kõtto wallo ehk wähherdamise tõbbi om? Ta pitsitap kõrwa tiro tangidega ehk zuskap naasikliga läbbi! Hobbesel om lõ'wwa tagga kõrwa al suur tiro, kek kõtto tõbbega middake ei olle teggemist nink mes Jummalast om lodu, et temmast illa tettas, mes hobbese suud nink keelt hämmetap, et ta kuiwa söta parrembide wõip suun peneks tetta nink állanelata. Kui haige hobben ka mõnnikõrd säratse arsti närrimise läbbi ärra ei lõppe, enge jälle terwes saap, sis ei olle siski särane hul teggo tedda süttitanu, enge hobbese omma süttitamise jõud, mes Jummalast temma sisse om lodu nink kelle abbiga ta iks jälle terwes saap, kas olgo arstiga ehk ilma arstita. Ent sedda ei panne tallorahwas tähhelegi! Kui sul essi kõt hallutap, sis sa kül mõistat henda sängin kinnikatta, lämmet soorme leent serwata nink kõtto willatse rõiwaga hõeruda, nink ei mõtleke se päle, lõ'wwa tiro tangidega wäljakiskuda nink naasikliga läbbizussata, sest sa tünnet, et sest sul abbi ei sa. Mélles sa sis omma hobbest ni ilmasjanda pinat?

Ülts tõine nisamma mõistmata teggu om hobbese wipatka wäljalõikamine. Hobbesel om eddimätse like taggan, mes kabja lähhükesen om, ütts wäikene tiro, mes sõrmega nahha al ärratünnus nink mes Jummalast se tarbis om lodu, et temma jalla sonid hämmetap nink nilbes hoijap. Kui hobben ütte ehk tõise wigga pärrast jalga warrip ehk lonkap, sis lõikap mõistmata tallorahwas sedda wäikest tiro wälja. Kas se ei olle hul teggo, kui ommete hobbese litkatamise südi seddamaid kätte saap, kui haiget jalga läbbikaetas! Sest ennambest tulley hädda kabjast. Kõrd om kiwwi kabja ja ráwwa wahhele johtund ja pitsitap kabja, kõrd om raud halwaste allapässitu nink teep kabja tállale wigga, kõrd om ráwwa naggel libha sisse pésfetu, kõrd hobben ilma ráwwutamata kabja kalle te pääl ärrapesnu. Kui wigga ei parrandeta, mes targa raudseppa läbbi rutto wõip sündida, sis ei jä lonkamine mahha, hot leika kümme tiro wälja. Mõnnikõrd saap ka sest abbi, kui haige jallaga hobben mõnnes päiwas lehma sitta päle saisma pantas, sest kuiwa hobbese sitta pääl lät kabbi weel pallawambas.

Siin meie maal närritas seddawisi ni häste mõisa- kui tallohobbesid nink tettas ka susäedmisega nink werrelasimisega ennamb kahjo kui hääd, ehk kül kümmastki arstimisest, kui sedda parrajal ajjal ettewõetas, wõip abbi saia. Egga kewwaja käüwa hobbese-lõikaja kiik tallorahwa külli nink tállu läbbi hobbesid arstima. Lina paigan mõistwa raudseppa ka sedda asja willand tállitada nink närriwa mõnda hobbest tiro pitsitamise nink wäljalõikamisega ärra. Susäedmine tállitetas seddawärki. Eddimält tõugatas waiwa purraskiga taggumeste hämmaste serwa ärra nink sis aetas pikka hännaga harri kurko, waklu wäljakiskn. Kui se om sündinu, sis tettas waiwa wäitsega päälmise mokka sisse sissest poolt mitto hawa nink lastas suust werd. Saggede lõigatas ka kele alt kats käsnakest wälja, mes Jummalast sugguke ei olle asjanda sinna lodu. Ent mes hobbese